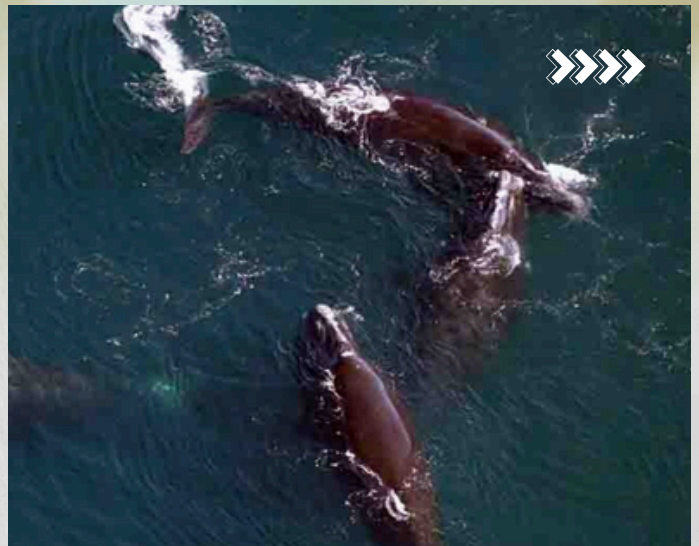

สรุปข่าวการเกษตร ที่น่าสนใจ

ประจำเดือน

พฤษภาคม 2567

**OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS
ROYAL THAI EMBASSY**

1024 WISCONSIN AVE. NW STE. 203
WASHINGTON D.C. 20007 USA
+1 202 338 1543 +1 202 338 1549

EMAIL: MOACDC@THAIEMBDC.ORG | WWW.OPSMOAC.GO.TH/DC-HOME

สารบัญ

สถานการณ์การค้า

FDA มีอัตราการปฏิเสธสินค้ากึ่งนำเข้าเพิ่มสูงขึ้น	1
สหรัฐฯ นำเข้ากึ่งเพิ่มขึ้นในเดือนมีนาคม 2567 แม้มีการนำเข้าจากอินโดนีเซียลดลง	1
ความยั่งยืนส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภคเพียงใด	2
เอกวาดอร์และอินโดนีเซียเจอภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้ากึ่ง	2
จีนห้ามนำเข้าเนื้อสัตว์จากโรงงาน Swift Beef ของสหรัฐฯ	3
ใช้วัตถุดิบในรัฐมินนิโซตาและไอโอวาส่งผลให้แม่ไก่ไข่ตายหลายล้านตัว	3

นโยบาย

สินค้าประมงอาจยังไม่พร้อมปฏิบัติตามกฎระเบียบตรวจสอบย้อนกลับของสหรัฐฯ	4
กระทรวงแรงงานสหรัฐฯ ระบุ แทบไม่พบแรงงานบังคับในไทยแล้ว	4
DFO ของแคนาดารายงานการพบวาฬไรต์ติดพันเชือกจากเครื่องมือประมง	5
พบคนงานในโรงรีดนมวัวติดเชื้อใช้วัตถุดิบเป็นรายที่ 2 ในรอบ 2 เดือน	5

นวัตกรรม

พลอริดากลายเป็นรัฐแรกที่ห้ามขายเนื้อสัตว์ที่ปลุกในห้องแล็บ	6
FDA ของสหรัฐฯ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสัตว์และสัตว์น้ำที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมทั้งหมด	6
นักวิจัยในรัฐนิวยอร์กพัฒนาวิธีตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาที่ง่ายและรวดเร็ว	7

FDA มีอัตราการปฏิเสธสินค้ากุ้งนำเข้าเพิ่มขึ้น

เมื่อเดือนเมษายน 2567 องค์การอาหารและยาสหรัฐอเมริกา หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ปฏิเสธการนำเข้าสินค้าประมงจำนวน 89 รายการ โดยเป็นการพบสารปฏิชีวนะต้องห้ามในสินค้ากุ้งจำนวน 15 รายการ พันธมิตรกุ้งภาคใต้ หรือ SSA (Southern Shrimp Alliance) ซึ่งเป็นองค์กรที่สนับสนุนผู้ผลิตกุ้งในประเทศสหรัฐฯ ระบุว่า จำนวนสินค้ากุ้งที่ถูกปฏิเสธสินค้าครั้งนี้เกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ถูกปฏิเสธทั้งหมดในปีที่แล้ว โดยมีอยู่ 3 รุ่นที่ส่งออกโดยบริษัท Choice Canning Company - Unit II ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มบริษัท Choice Trading Corp ของอินเดีย บริษัทนี้ยังเคยถูกกล่าวหาว่ามีการใช้แรงงานบังคับและเคยมีการส่งกุ้งที่มีสารปฏิชีวนะตกค้างมายังสหรัฐฯ แต่บริษัทได้ออกมาปฏิเสธข้อกล่าวหาเหล่านั้น และยังกล่าวด้วยว่า บริษัทไม่ได้เป็นผู้ส่งออกสินค้าทั้ง 3 รุ่นที่ถูกปฏิเสธ โดยอธิบายว่าบริษัท Choice Canning ได้เช่าพื้นที่โรงงานผลิตในรัฐอานธรประเทศ (Andhra Pradesh) ของอินเดียซึ่งเกี่ยวข้องกับสินค้ากุ้งรุ่นดังกล่าว แต่ได้หยุดกระบวนการผลิตที่โรงงานก่อนมีการส่งออกสินค้าล็อตนั้น โฆษกของโรงงานยังได้แสดงหลักฐานว่า เจ้าของโรงงานได้ส่งมอบเอกสารการขึ้นทะเบียนโรงงานกับ FDA ของ Choice ให้กับผู้ส่งออกกุ้งอีกราย ได้แก่

บริษัท Gandavaram, Andhra Pradesh ในเครือบริษัท Alpha Marine ซึ่งเข้ามาซื้อต่อกิจการและเป็นผู้ส่งออกสินค้ากุ้งรุ่นที่ถูกปฏิเสธในเวลาต่อมา SSA ได้รับข้อมูลเหล่านี้ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอิสระ (Freedom of Information Act - FOIA) โดยในช่วงปี พ.ศ. 2545-2566 FDA มีการตรวจสอบยาปฏิชีวนะในสินค้ากุ้งนำเข้าของบริษัท Choice Canning เพียง 21 ครั้ง ซึ่งไม่ถึงปีละครั้ง แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากของ FDA ในการป้องกันไม่ให้สินค้าประมงนำเข้าที่ปนเปื้อนยาปฏิชีวนะมาถึงมือผู้บริโภคอเมริกัน โดยเป็นอัตราการตรวจสอบที่ต่ำมาก ในจำนวนกุ้งนำเข้า 15 รายการที่ถูกปฏิเสธเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2567 ส่วนหนึ่งเป็นการนำเข้าจากบริษัท Shandong Tongxing Foodstuffs ตั้งอยู่ในเมือง Rushan City มณฑล Shandong ของจีน ซึ่งโรงงานได้รับการรับรอง Best Aquaculture Practices (BAP) ระดับ 3 ดาว ผู้ส่งออกรายอื่น ได้แก่ บริษัท Kader Exports Pvt., Ltd. - Unit 5 ตั้งอยู่ในเมือง Bhimararam รัฐ Andhra Pradesh บริษัท B-One Business Pvt. Ltd. ตั้งอยู่ในเมือง Haridamada และ บริษัท Choice Canning บริษัททั้งสามอยู่ในอินเดียและได้รับการรับรอง BAP ด้วย ทั้งนี้ บริษัท Kader Exports Pvt., Ltd.- Unit 5 ถูกขึ้นบัญชีแจ้งเตือนการนำเข้า หรือ Import Alert 16-129 หลังจากที่บริษัท Kader Exports Pvt., Ltd.- Unit 4 ถูกขึ้นบัญชี Import Alert 16-124 และ 16-129 เมื่อเดือนมกราคม 2567 บริษัทนี้ยังถูกบังคับให้เรียกคืนสินค้ากุ้งแช่เยือกแข็งเมื่อปี 2563 เนื่องจากอาจมีการปนเปื้อนของเชื้อซาลโมเนลลา

ที่มา: [US FDA refuses more shrimp imports, including line from Choice Canning, which denies involvement](#)

สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งเพิ่มขึ้นในเดือนมีนาคม 2567 แม้มีการนำเข้าจากอินโดนีเซียลดลง

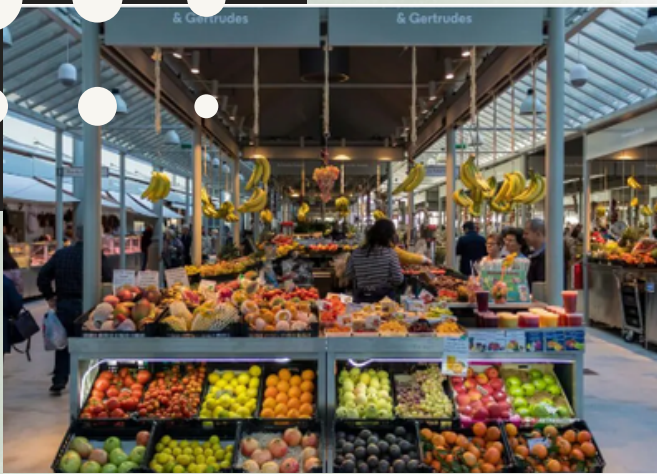
ในเดือนมีนาคม 2567 สหรัฐอเมริกานำเข้ากุ้งปริมาณรวมทั้งสิ้น 63,269 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งนำเข้าเพียง 58,726 เมตริกตัน โดยนำเข้าจากอินเดียเพิ่มขึ้นเป็น 23,312 เมตริกตัน เมื่อเทียบกับ 18,703 เมตริกตันในปี 2566 อย่างไรก็ตาม พบว่าลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งนำเข้าจำนวน 23,777 เมตริกตัน ประเทศคู่ค้าสินค้ากุ้งที่สำคัญลำดับถัดไปของสหรัฐฯ ได้แก่ เอกวาดอร์ โดยในเดือนมีนาคม 2567 การส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเป็น 21,754 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 17,459 เมตริกตันในเดือนมีนาคม 2566 และ 16,911 เมตริกตัน ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ดังนั้น ระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2567 ทั้งอินเดียและเอกวาดอร์ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประเทศละประมาณ 5,000 ตัน ซึ่งแตกต่างจากอินโดนีเซียที่ส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ลดลง โดยในเดือนมีนาคม 2567 ส่งออกเพียง 9,516 เมตริกตัน เมื่อเทียบกับ 13,602 เมตริกตัน (มีนาคม 2566) และ 10,013 เมตริกตัน (กุมภาพันธ์ 2567) ส่งผลให้ตั้งแต่ต้นปี 2567 เป็นต้นมา อินโดนีเซียส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ลดลงรวม 7,000 เมตริกตัน แม้อินเดียและเอกวาดอร์จะส่งออกได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 24 เมื่อเทียบเป็นรายเดือน แต่เวียดนามกลับส่งออกกุ้งมายังสหรัฐฯ ได้สูงกว่านั้นมาก คือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 39 ต่อเดือน โดยส่งออกปริมาณ 3,815 เมตริกตันในเดือนมีนาคม 2567 เพิ่มขึ้นจาก 2,745 เมตริกตัน (มีนาคม 2566) และ 3,580 เมตริกตัน (กุมภาพันธ์ 2567) เช่นเดียวกับอินโดนีเซีย การนำเข้ากุ้งจากไทยลดลงร้อยละ 25 โดยในเดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าเพียง 1,325 เมตริกตัน ลดลงจาก 1,784 เมตริกตัน (มีนาคม 2566) และ 1,217 ตัน (กุมภาพันธ์ 2566) การนำเข้าจากเม็กซิโกและอาร์เจนตินาลดลงราวร้อยละ 25 เช่นกัน

ตั้งแต่ต้นปี 2567 เป็นต้นมา สหรัฐฯ มีการนำเข้ากุ้งเป็นปริมาณรวม 182,224 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (2566) ซึ่งนำเข้าปริมาณ 180,351 ตัน ในขณะที่การนำเข้าระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม ในอดีตคิดเป็นปริมาณ 220,786 ตัน (2565) 185,252 ตัน (2564) และ 168,111 ตัน (2563) อย่างไรก็ตาม การนำเข้ากุ้งในช่วงที่เหลือของปี 2567 อาจได้รับผลกระทบจากภาษีตอบโต้การนำเข้ากุ้ง (Countervailing duties) ของกระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ที่มีกำหนดจะเริ่มเก็บในเดือนเมษายน สำหรับกุ้งที่นำเข้าจากเอกวาดอร์ อินเดีย และเวียดนาม

ที่มา: [US shrimp imports rise in March 2024, despite drop in Indonesian shipments](#)

เอกวาดอร์และอินโดนีเซียเจอภาษีตอบโต้ การทุ่มตลาดสินค้ากุ้ง

ความยั่งยืนส่งผลต่อพฤติกรรม การจับจ่ายของผู้บริโภคเพียงใด

จากข้อมูลของบริษัทวิเคราะห์ข้อมูลและการตลาด 84.51% ซึ่งเป็นพันธมิตรของ Kroger พบว่าผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกามากกว่าครึ่งหนึ่งกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดย 19% ของผู้บริโภคมักจะมองหาผลิตภัณฑ์ที่มีความยั่งยืน และ 22% เห็นว่าความยั่งยืนมีความสำคัญในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ Innova Market Insights ยังพบว่าผู้บริโภคในสหรัฐฯ และแคนาดายินดีจ่ายเงินเพิ่มสำหรับสินค้าที่คำนึงถึงความยั่งยืนและจริยธรรม โดยเฉพาะประเด็นการทารุณสัตว์และมลภาวะในมหาสมุทร ผู้บริโภคยังต้องการตัวเลือกอาหารจากพืชมากขึ้นเพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ผู้บริโภคจัดการกับข้อกังวลด้านความยั่งยืนโดยมองหาทางเลือกที่ยั่งยืนในหมวดหมู่ต่าง ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์กระดาษ (59%) และอุปกรณ์ทำความสะอาดในครัวเรือน (55%) โดยในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม สินค้าที่สามารถเก็บรักษาได้นานและผลิตภัณฑ์นมเป็นที่นิยมสูง แนวโน้มอื่น ๆ ได้แก่ การซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและตามฤดูกาล การใช้บรรจุภัณฑ์แบบใช้ซ้ำ และการหลีกเลี่ยงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว ตัวอย่างเช่น Starbucks ลดการใช้พลาสติกในแก้วเก็บความเย็น ซึ่งจะช่วยลดการฝังกลบพลาสติกได้มากกว่า 13 ล้านปอนด์ต่อปี แม้จะมีความต้องการซื้อสินค้าที่ยั่งยืนเพิ่มขึ้น แต่ผู้บริโภคในสหรัฐฯ ยังเผชิญกับความท้าทายจากภาวะเงินเฟ้อและความมั่นคงทางอาหาร ผู้บริโภค 45% เห็นว่าการให้ส่วนลดสำหรับการนำถุงที่ใช้ซ้ำกลับมาใช้เป็นวิธีส่งเสริมการจับจ่ายที่ยั่งยืนได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่น ๆ เช่น การลดราคาอาหารใกล้หมดอายุ และการใช้เคล็ดลับหรือทำปุ๋ยหมัก ค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นทำให้ผู้บริโภคมุ่งเน้นไปที่ต้นทุนและมูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มมากขึ้น ความกังวลเกี่ยวกับต้นทุนและความคุ้มค่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาถึงความเต็มใจในการจ่ายสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน

ที่มา: [How Much Does Sustainability Influence Consumer Shopping Habits?](#)

กระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา (US Department of Commerce) เปิดเผยข้อมูลการพิจารณาเบื้องต้นในการเรียกเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Antidumping Duties - AD) สำหรับสินค้ากุ้งจากเอกวาดอร์และอินโดนีเซีย บริษัทของเอกวาดอร์ส่วนใหญ่จะถูกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 10 สมาคมผู้แปรรูปกุ้งแห่งอเมริกา (American Shrimp Processors Association - ASPA) เป็นผู้ยื่นคำร้องให้กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ เก็บภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing Duty - CVD) สินค้ากุ้งที่นำเข้าจากอินเดียและเวียดนาม และให้เรียกเก็บทั้งภาษีตอบโต้การอุดหนุน (CVD) และภาษีทุ่มตลาด (AD) จากเอกวาดอร์และอินโดนีเซีย (หมายเหตุ: การอุดหนุน หมายถึง การอุดหนุนโดยภาครัฐของประเทศผู้ผลิตเพื่อให้ได้เปรียบเหนือผู้ผลิตสหรัฐฯ ส่วนการทุ่มตลาด คือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในสหรัฐฯ ในราคาต่ำกว่าที่จำหน่ายในประเทศผู้ผลิต) กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ เริ่มดำเนินการไต่สวนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2566 ในเดือนมีนาคม 2567 กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ประกาศอัตราภาษี CVD สำหรับสินค้ากุ้งจากเอกวาดอร์เพียงเล็กน้อย และไม่พบว่าอินโดนีเซียมีการอุดหนุนในระดับที่ต้องเรียกเก็บภาษีเพิ่ม บริษัท Santa Priscila ของเอกวาดอร์ไม่ถูกเรียกเก็บภาษี AD ในขณะที่บริษัทส่วนใหญ่ของเอกวาดอร์จะถูกเรียกเก็บภาษี CVD และ AD รวมกันให้อัตราร้อยละ 13.47 สมาคม ASPA มีความพยายามผลักดันให้กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ พิจารณาข้อมูลการส่งออกและจำหน่ายกุ้งของบริษัท Santa Priscila อีกครั้ง เพื่อให้มีการเรียกเก็บภาษี AD ให้ได้ โดยอ้างว่าบริษัทฯ บิดเบือนมีการรายงานปริมาณการจำหน่ายสินค้าภายในประเทศอย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งบริษัทได้ออกมาปฏิเสธอย่างแข็งขันและอ้างว่า ตลาดภายในประเทศเอกวาดอร์มีขนาดเล็กมากและเทียบไม่ได้เลยกับขนาดของตลาดสหรัฐฯ ท่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งชาติของเอกวาดอร์ (Ecuador National Chamber of Aquaculture - CNA) อยู่ระหว่างการรวบรวมเอกสารเพื่ออุทธรณ์ให้มีการลดภาษี AD สำหรับบริษัทผู้ส่งออกของเอกวาดอร์ เช่นเดียวกับที่เคยอุทธรณ์กรณีภาษี CVD มาแล้ว

สำหรับอินโดนีเซีย มีเพียงบริษัท PT Bahari Makmur Sejati ที่ไม่ถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้า ในขณะที่บริษัทอื่นที่เหลือจะถูกเรียกเก็บภาษี AD ร้อยละ 6.3 เมื่อมีการเผยแพร่ผลการพิจารณาเบื้องต้นใน Federal Register แล้ว บริษัทที่ถูกมาตรการเรียกเก็บภาษี AD จะต้องนำเงินหลักประกันมาวางไว้กับกรมศุลกากรสหรัฐฯ (US Customs and Border Protection - CBP) ตามอัตราที่กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ กำหนด พันธมิตรกุ้งภาคใต้ (Southern Shrimp Alliance) ซึ่งอยู่ข้างชาวประมงกุ้งสหรัฐฯ ต้องทนเห็นราคากุ้งตกต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์เมื่อปี 2566 จึงเป็นตัวตั้งตัวตีให้รัฐบาลตรวจสอบกุ้งนำเข้าให้มากยิ่งขึ้น และให้ลงโทษผู้นำเข้าที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบอย่างรุนแรง ในขณะที่วุฒิสมาชิก Bill Cassidy พรรครีพับลิกัน จากรัฐลุยเซียนา เรียกร้องให้กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ สืบสวนการส่งออกกุ้งของเอกวาดอร์และอินโดนีเซียเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมกุ้งของรัฐลุยเซียนา ที่อ้างว่าต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด เนื่องจากต้องเผชิญกับกุ้งราคาถูกจำนวนมากมหาศาลที่มีการนำเข้ามายังสหรัฐฯ

ที่มา: [US Department of Commerce hits Ecuador, Indonesia with antidumping duties on shrimp](#)

จีนห้ามนำเข้าเนื้อสัตว์จากโรงงาน Swift Beef ของสหรัฐฯ

หน่วยงานด้านความปลอดภัยอาหารและบริการตรวจสอบ (Food Safety and Inspection Service - FSIS) ของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (US Department of Agriculture) รายงานว่า เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2567 จีนได้ระงับการนำเข้าเนื้อสัตว์เป็นการชั่วคราวจากโรงงานของบริษัท Swift Beef Co. ที่ตั้งอยู่ในเมือง Greeley รัฐโคโลราโด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือ JBS สหรัฐอเมริกา เนื่องจากการตรวจพบสารเร็คโตปามีน (Ractopamine) ตกค้างในเนื้อวัวที่จะส่งออกไปยังจีน โฆษกของเครือ JBS ระบุว่า ได้ประสานงานกับหน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐของทั้งสองรัฐ และจีนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็วที่สุด ขณะนี้ยังไม่โรงงานผลิตแห่งอื่น ๆ ของเครือ JBS ได้รับผลกระทบแต่อย่างใด ทั้งนี้ เร็คโตปามีนเป็นสารที่ใช้เติมในอาหารสัตว์เพื่อให้มีไขมันน้อยและเพิ่มน้ำหนักตัว โดยเป็นสารที่อนุญาตให้ใช้ได้ในประเทศ แต่ห้ามใช้ในอย่างน้อย 160 ประเทศ ซึ่งรวมถึงจีน สหภาพยุโรป รัสเซีย แคนาดา และไต้หวัน และในวันเดียวกัน (27 พฤษภาคม) จีนยังห้ามการนำเข้าเนื้อสัตว์จากห้องเย็น Cool Port of Oakland ซึ่งมีบริษัท Lineage Logistic and Dreisbach Enterprises ที่ตั้งอยู่ในเมือง Oakland รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นเจ้าของ ในขณะที่จีนห้ามนำเข้าเนื้อสัตว์จากบริษัทของสหรัฐฯ เหล่านี้

แต่เมื่อไม่นานมานี้ จีนกลับเปิดตลาดให้แก่ผู้ส่งออกเนื้อสัตว์จากออสเตรเลียหลายราย สมาคมอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ออสเตรเลีย (Australian Meat Industry Council - AMIC) ระบุว่า ผู้ประกอบการจำนวน 5 ใน 7 ราย ซึ่งถูกระงับการนำเข้าชั่วคราวโดยจีนเมื่อปี 2563 เนื่องจากเหตุผลทางเทคนิคได้รับการคืนสถานะให้สามารถส่งออกไปยังจีนได้แล้ว กลุ่มผู้ส่งออกฉลองการได้รับอนุญาตเปิดตลาดอีกครั้ง และจะเร่งดำเนินการให้อีก 2 รายที่เหลือสามารถกลับมาส่งออกเนื้อสัตว์ไปยังจีนได้อีก ตลอดจนจะขยายโอกาสให้กับส่งออกเนื้อแดง (Red meat) รายอื่น ๆ ของออสเตรเลียที่กำลังรอคอยการเข้าสู่ตลาดจีนอีกด้วย

ที่มา: [China bans meat exports from Swift Beef facility](#)

ไข้หวัดนกในรัฐมินนิโซตาและไอโอวาส่งผลให้แม่ไก่ไข่ตายหลายล้านตัว

ในช่วงไม่กี่สัปดาห์มานี้ การระบาดของไข้หวัดนกในรัฐไอโอวาและมินนิโซตาทำให้ต้องสูญเสียแม่ไก่ไข่ราว 6 ล้านตัว ในจำนวนนี้มีฟาร์มไก่ไข่แห่งหนึ่งในเขต Meeker ต้องทำลายไก่ถึง 1.3 ล้านตัว นับเป็นความเสียหายในฟาร์มเดียวที่สูงที่สุดในรัฐมินนิโซตา ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดใหญ่ของไข้หวัดนกสายพันธุ์นี้ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ก่อนหน้านั้นในเดือนพฤศจิกายน มีการสูญเสียแม่ไก่ไข่ไปราว 1 ล้านตัวในฟาร์มแห่งหนึ่งในเขต Wright และเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2567 ฟาร์มของบริษัท Michael Foods ที่ตั้งอยู่ในเขต Hopkins รายงานการสูญเสียสัตว์ปีกไปถึง 5.7 ล้านตัว คิดเป็นร้อยละ 14 ของปริมาณไข่ที่บริษัทแม่ Post Holdings' จัดจำหน่าย บริษัท Michael Foods เป็นผู้แปรรูปไข่สำหรับร้านอาหารและลูกค้าผู้ให้บริการด้านอาหารอื่น ๆ บริษัท Post ระบุในช่วงประชาสัมพันธ์ว่า เหตุการณ์นี้ไม่น่าจะก่อให้เกิดผลกระทบทางการเงิน แต่ทั้งนี้ยังไม่รวมผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไข้หวัดนกอย่างมากในเครือข่ายของบริษัท ซึ่งยังคงมีความไม่แน่นอน เมื่อช่วงปลายปี 2565 ราคาไข่ไก่เพิ่มสูงเป็นไหลละ 5 เหรียญสหรัฐฯ (ราว 180 บาท) อันเนื่องมาจากไข้หวัดนก แม้ว่าบริษัทผู้ผลิตไข่ไก่จะรายงานผลกำไรสูงเป็นประวัติการณ์ ในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ราคาไข่ไก่เริ่มเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับทั่วประเทศ โดยเมื่อเดือนที่ผ่านมา มีราคาไหลละ 2.86 เหรียญสหรัฐฯ (ราว 103 บาท)

เร็ว ๆ นี้ มีการให้ความสนใจกับไข้หวัดนกชนิดรุนแรง หรือ H5N1 ในวัวมากขึ้น หลังจากพบการติดเชื้อในหลายรัฐ โดยพบในคนงานของโรงคั่วนมในรัฐเท็กซัสและมิชิแกน และยังพบเชื้อไวรัสที่ตายแล้วในน้ำนม คณะกรรมการสุขภาพสัตว์ (Board of Animal Health) ของรัฐมินนิโซตารายงานว่า ยังไม่พบการติดเชื้อเป็นบวกสำหรับไวรัสไข้หวัดนกในวัวของรัฐ ขณะนี้ภาคอุตสาหกรรมของรัฐอยู่ในช่วงเฝ้าระวังอย่างเข้มงวด แม้การระบาดของไข้หวัดนกในช่วงต้นปีในหมู่สัตว์ปีกเป็นไปอย่างช้า ๆ ผู้เลี้ยงไก่วงหลายรายในรัฐมินนิโซตามีการรายงานการระบาดเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยสูญเสียไก่วงประมาณ 8 หมื่นตัวในพื้นที่สามแห่ง ซึ่งสูงกว่าปริมาณรายงานรวมทั้งหมดในปี 2567

ที่มา: [Millions more egg-laying hens lost to bird flu in Minnesota and Iowa](#)

“ สิ้นค้าประมงอาจยังไม่พร้อมปฏิบัติตามกฎระเบียบตรวจสอบย้อนกลับของสหรัฐฯ ”

ผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าออกมามีความเห็น ว่า ภาคอุตสาหกรรมสัตว์น้ำของสหรัฐอเมริกาอาจยังไม่พร้อมในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านกฎระเบียบการตรวจสอบย้อนกลับ หรือ Rule 204 (หรือ Traceability 204 หรือ FSMA 204) ซึ่งออกภายใต้กฎหมายความปลอดภัยอาหารที่ทันสมัยหรือ Food Safety Modernization Act (FSMA) และกำลังจะมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2569 โดยได้สร้างความห่วงกังวลให้แก่อุตสาหกรรมประมงสหรัฐฯ ที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าอย่างหนัก เนื่องจากขณะนี้เหลือเวลาอีกไม่ถึง 2 ปี ที่กฎระเบียบฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ได้อย่างเต็มรูปแบบ ผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าตั้งข้อสังเกตว่า ภาคอุตสาหกรรมสัตว์น้ำส่วนมากยังไม่มีความพร้อมหลายบริษัทยังไม่เชื่อว่ากฎระเบียบดังกล่าวจะมีการบังคับใช้จริง ยังคงมีคนที่คิดว่าจะมีการเพิกถอนกฎหมายฉบับนี้ หรือไม่ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้ผลิตบางรายยังคงคิดว่า เป็นหน้าที่ของคอกกลาง (Brokers) ด้วยซ้ำไป แต่ในความเป็นจริงแล้ว มีโอกาสน้อยมากที่จะเลื่อนวันบังคับใช้ เนื่องจากองค์การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎระเบียบฉบับนี้ให้เวลาผ่อนผันค่อนข้างยาวนาน และข้อกำหนดนี้ได้กลายเป็นกฎหมายไปแล้ว

ในการจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับห่วงโซ่อุปทานสินค้า ผู้ผลิตสินค้าประมงต้องเป็นผู้กำหนดและเก็บรักษาข้อมูลทั้งหมดหากต้องการขายสินค้ามายังสหรัฐฯ ผู้ผลิตสินค้าจะต้องจัดทำรหัสสินค้าที่ตรวจสอบย้อนกลับได้ หรือ TLCs (Traceability Lot Codes) ตั้งแต่กระบวนการจับ และบันทึกข้อมูลแหล่งกำเนิดสินค้า รหัสเหล่านี้จะเปลี่ยนได้ก็ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ (Transform) ผลิตภัณฑ์เท่านั้น หลักการของกฎระเบียบนี้ก็คือ เมื่อมีสินค้าและทราบรหัส TLC จะสามารถสาวไปถึงผู้ผลิตได้ทันที และทราบได้ว่ามาจากไหนและคืออะไร กฎระเบียบ FSMS 204 ขยายข้อกำหนดการตรวจสอบย้อนกลับไปยังหลากหลายธุรกิจที่ไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้มาก่อน กฎหมายนี้จึงเกี่ยวข้องกับการครอบครอง ไม่ใช่การเป็นเจ้าของ ข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับจำเป็นต้องมาจากทุกที่ที่ผลิตภัณฑ์นั้นเคยอยู่ จึงอาจเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ โดยที่การขนส่งได้รับการยกเว้น แต่ธุรกิจการให้บริการ เช่น โกดังห้องเย็นให้เช่าเก็บสินค้าจำเป็นต้องบันทึก รหัส TLC ของสินค้าคงคลังด้วย ซึ่งในปัจจุบันไม่จำเป็นต้องทำ เมื่อกลางเดือนเมษายน 2567 บริษัท Trace Register ผู้ให้บริการจัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับห่วงโซ่อุปทานสินค้า ประกาศการเป็นหุ้นส่วนกับบริษัท ReposiTrack เพื่อให้บริการการปฏิบัติตามกฎระเบียบ Traceability 204 โดยจะแบ่งปันข้อมูลและอนุญาตให้ผู้ผลิตสินค้าประมงสามารถจัดส่งข้อมูลที่ FDA ต้องการให้กับผู้ค้าปลีกและค้าส่ง ReposiTrak มีบริษัทในเครือข่าย 3 หมื่นราย ในจำนวนนี้ผู้ผลิตสินค้าประมง 1 พันรายจึงสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนด FSMA 204 ได้โดยไม่ต้องจ้างเพิ่มงานใหม่หรือทำงานซ้ำ เครือข่ายตรวจสอบย้อนกลับของ ReposiTrak สามารถแปลและจัดระบบข้อมูลสินค้าประมงได้เช่นเดียวกับผักผลไม้สดและอาหารพร้อมบริโภค (Deli) ก่อให้เกิดความโปร่งใสสำหรับผู้ค้าปลีกและส่งทั้งระบบ

ที่มา: [Seafood sector unprepared for Food Safety Modernization Act, trade experts warn](#)

กระทรวงแรงงานสหรัฐฯ ระบุ แทบไม่พบแรงงานบังคับในไทยแล้ว

กระทรวงแรงงานสหรัฐฯ (US Department of Labor – DOL) กำลังผลักดันให้มีการแก้ไขข้อมูลเดิมซึ่งมีมากกว่า 15 ปี ที่ว่า มีการใช้แรงงานบังคับอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมกุ้งของไทย โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมา มีการระบุให้สินค้ากุ้งจากไทยอยู่ใน “บัญชีรายชื่อสินค้าที่ผลิตโดยแรงงานเด็กและแรงงานบังคับ” ซึ่งเป็นรายงานประจำปีของ DOL ส่งผลให้ผู้นำเข้าเข้าต้องดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมหลายประการเพื่อให้มั่นใจว่า ไม่มีการบังคับใช้แรงงานเด็กในการผลิตกุ้งที่นำเข้ามาจากไทย โดยเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2567 DOL ได้เผยแพร่ประกาศใน Federal Register Vol. 89 No. 92: Friday, May 10, 2024/Notices (40509-40511) เสนอให้ถอดถอนไทยออกจากบัญชีรายชื่อดังกล่าว หลังจากที่ DOL พร้อมด้วยกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ (US Department of State) และกระทรวงรักษาความมั่นคงภายใน (US Department of Homeland Security) ประเมินแล้วว่า การบังคับใช้แรงงานเด็กในอุตสาหกรรมกุ้งไทยลดลงอย่างเห็นได้ชัด หน่วยงานทั้งสามได้สรุปเบื้องต้นว่า ไม่มีเหตุอันเชื่อได้ว่ายังคงมีการบังคับใช้แรงงานเด็กในอุตสาหกรรมกุ้งของไทยอีกต่อไป ทั้งนี้ DOL เปิดรับข้อคิดเห็นต่อประกาศข้างต้นจนถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2024

สำนักข่าว Associated Press (AP) เคยได้รับรางวัลพูลิตเซอร์จากการทำข่าวเกี่ยวกับอุตสาหกรรมกุ้งไทย โดยที่ระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2558 มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้แรงงานเด็กซึ่งเป็นเป็นผู้อพยพในการปอกเปลือกกุ้งในลักษณะเล็กและไม่มีการขึ้นทะเบียนในประเทศไทย เมื่อได้รับความสนใจและดำเนินการในระดับนานาชาติเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ในอุตสาหกรรมประมง รัฐบาลไทยและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันและใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวด ในแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กและแรงงานบังคับในอุตสาหกรรมประมง หนึ่งในความเคลื่อนไหวของรัฐบาลไทย คือการให้สัตยาบันภายใต้อนุสัญญาแรงงานทางทะเลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และการปฏิบัติตามภายใต้อนุสัญญากฎการค้าประมง (International Labor Organization’s Maritime Labor Convention and its Work in Fishing Convention) ตลอดจนให้ความเห็นชอบต่อแผนการปฏิรูปภาคการประมงอีกหลายฉบับ รวมถึงกฎกระทรวงห้ามใช้แรงงานเด็กในอุตสาหกรรมประมงและพระราชกำหนดการประมง ซึ่งปรับปรุงระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับทรัพยากรสัตว์น้ำในประเทศไทย นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มความเข้มงวดกฎระเบียบในการจ้างงานแรงงานต่างชาติ ด้วยการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) หน่วยงานภาคเอกชนยังดำเนินการต่อต้านการบังคับใช้แรงงานเด็กด้วยการจัดระบบห่วงโซ่อุปทานของตนเสียใหม่ โดยกำจัดลิงก์ปอกกุ้งผิดกฎหมายที่มีข้อมูลว่ามีการใช้แรงงานเด็ก ในปี 2566 ไทยส่งออกกุ้งไปยังสหรัฐฯ ปริมาณ 27,826 ตัน ลดลงจาก 36,791 ตัน ในปี 2565 แต่ยังคงเป็นคู่ค้าลำดับที่ 5 จากปริมาณรวมทั้งหมด

ที่มา: [US Department of Labor: Forced labor no longer prevalent in Thailand’s shrimp sector](#)

DFO ของแคนาดารายงานการพบวาฬไรท์ติดพันเชือกจากเครื่องมือประมง

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2567 กรมประมงและมหาสมุทรแคนาดา หรือ DFO (Canada Department of Fisheries and Oceans) รายงานการพบเห็นวาฬไรท์แอตแลนติกเหนือ (North Atlantic right whale) ติดพันเชือกจากเครื่องมือประมงบริเวณอ่าว St. Lawrence โดยเป็นวาฬไรท์ตัวแรกในฤดูกาลปี 2567 ที่พบในน่านน้ำแคนาดา วาฬเต็มวัยเพศเมียตัวนี้รู้จักกันในนาม Whale#EG4510 หรือ Shelagh องค์กรอนุรักษ์สัตว์น้ำในมหาสมุทร Oceana ระบุว่านี่เป็นครั้งที่ 2 แล้ว ที่ Shelagh ติดพันเครื่องมือประมง โดยครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อปี 2560 ในอ่าว St. Lawrence ซึ่งลูกเรือของเรือวิจัยลำหนึ่งได้ช่วยปล่อยมันให้หลุดออกไป และนับเป็นครั้งที่ 2 ในปี 2567 ที่พบว่าวาฬไรท์แอตแลนติกเหนือติดพันเครื่องมือประมงในลักษณะนี้ โดยเมื่อเดือนมกราคม พบวาฬไรท์ติดพันเชือกและเสียชีวิตนอกชายฝั่งเมือง Edgartown รัฐแมสซาชูเซตส์ของสหรัฐอเมริกา จากการชันสูตรซากพบว่า เกิดจากการเข้าไปติดพันกับเครื่องมือประมงชนิดลอบดักจับล็อบสเตอร์ของรัฐเมน การพบการเข้าไปติดพันเชือกครั้งล่าสุด ส่งผลให้กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมออกมาเรียกร้องให้เพิ่มความเข้มงวดกับการใช้เครื่องมือประมง โดยเห็นว่าเหตุการณ์ที่เป็นอันตรายต่อวาฬที่

ใกล้สูญพันธุ์นี้เป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้หากมีกฎระเบียบที่เหมาะสม ระหว่างที่รอกันว่าจะสามารถปล่อย Shelagh ให้หลุดออกจากสิ่งพันหนามการนี้ได้หรือไม่ เห็นได้ชัดว่านี่คือตัวอย่างของภัยคุกคามต่อสัตว์น้ำอันเนื่องมาจากการขาดการป้องกัน มีการกล่าวโทษว่าเชือกแนวตั้งที่ใช้ในลอบจับล็อบสเตอร์และเป็นสาเหตุให้วาฬไรท์แอตแลนติกเหนือตายมาหลายตัวแล้ว มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ DFO ต้องเร่งรัดให้เปลี่ยนแปลงเครื่องมือประมงเป็นแบบไร้เชือก เทคโนโลยีชนิดนี้นั้นจะทำให้การทำประมงเจริญรุ่งเรืองต่อไปได้โดยไม่มีวาฬที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งต้องมาเสี่ยงต่อการเข้าไปติดเครื่องมือประมง ขณะนี้ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเชือกที่ Shelagh เข้าไปติดมาจากไหน และเป็นเครื่องมือประมงชนิดใด ซึ่งจะรู้ได้ก็ต่อเมื่อต้องมีการสืบสวนและเอาเครื่องมือประมงออกจากตัวสัตว์เสียก่อน ในปี 2567 มีสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงวาฬไรท์ที่พบที่รัฐแมสซาชูเซตส์อีกตัวถูกชนด้วยเรือเมื่อเดือนมกราคม และมีอีกตัวคาดว่าถูกชนด้วยเรือเช่นกันเมื่อเดือนเมษายน ซึ่งเป็นตัวที่ 40 นับตั้งแต่ปี 2560 เป็นต้นมา

ที่มา: [Canada's DFO reports entanglement of another right whale](#)

พบคนงานในโรงรีดนมวัวติดเชื้อไขหวัดนกเป็นรายที่ 2 ในรอบ 2 เดือน

พบคนงานในโรงรีดนมวัวในรัฐมิชิแกนติดเชื้อไขหวัดนกชนิดรุนแรง H5N1 นับเป็นรายที่สองในระยะเวลาไม่ถึงสองเดือน ขณะนี้ ยังถือว่ามีความเสี่ยงต่อสาธารณสุขทั่วไปในระดับต่ำ เจ้าหน้าที่ของรัฐมิชิแกนมีการขึ้นทะเบียนและตรวจติดตามคนงานในฟาร์มจำนวน 170 ราย ทุกรายจะได้รับข้อความจากกระทรวงสาธารณสุขของรัฐทุกวันเพื่อสอบถามเกี่ยวกับอาการ เมื่อคนงานรายนี้แจ้งว่าตนมีอาการ เจ้าหน้าที่จึงดำเนินการตรวจสอบอย่างรวดเร็ว โดยพบอาการตัวอักเสบเล็กน้อยเช่นเดียวกับผู้ติดเชื้อในรัฐเท็กซัส บัดนี้ได้หายเป็นปกติแล้ว ทั้งนี้ ตรวจสอบพบเชื้อไขหวัดนกในโพรงจมูกของคนงาน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขไม่ทราบว่าเชื้อไขหวัดนกเข้าสู่ตาได้อย่างไร และไม่ทราบว่าคนงานมีการใส่อุปกรณ์ป้องกันดวงตาหรือไม่ ปกติคนงานในโรงรีดนมจะป้อนนมวัวด้วยมือก่อนสวมอุปกรณ์รีดนมที่เดินมาวัว จึงอาจมีการกระเด็นของน้ำนมที่มีเชื้อเข้าตา หรือไม่ก็ใช้มือที่เปื้อนเชื้อไวรัสสัมผัสที่ตา การติดเชื้อไขหวัดนกในมนุษย์รายก่อนหน้าแสดงอาการติดเชื้อที่ตาเช่นกัน การที่ไม่พบการติดเชื้อในโพรงจมูกของคนงานในรัฐมิชิแกนแต่พบเฉพาะที่ตา เป็นไปได้ว่าเชื้อมีโอกาสร่วงกระจายทางระบบหายใจลดน้อยลง การแพร่กระจายเชื้อผ่านทางเดินหายใจจะทำให้ไวรัสติดต่อกันได้มากขึ้น การใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล หรือ PPE (Personal Protective Equipment) จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนงานในโรงรีดนมวัวและโรงเชือด

นักวิจัยเชื่อว่า เชื้อไวรัสอาจแพร่ระบาดในหมูโคนมในวงแคบ ๆ มาราว 4 เดือน ก่อนหน้าที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลกลางจะออกมายืนยันการพบเชื้อในโคนมเมื่อเดือนมีนาคม โดยขณะนั้นมีการยืนยันการพบเชื้อไวรัส H5N1 ในโคนม 51 ฟอง ใน 9 รัฐ โดย 18 ฟองอยู่ในรัฐมิชิแกน คนงานจากรัฐมิชิแกนเป็นผู้ติดเชื้อไขหวัดนกชนิด H5N1 รายที่ 3 ของสหรัฐฯ รายแรกพบเมื่อปี 2565 เป็นคนงานในฟาร์มสัตว์ปีกในรัฐโคโลราโด อาการของผู้ติดเชื้อไขหวัดนกชนิด H5N1 มีได้ตั้งแต่การติดเชื้อเพียงเล็กน้อย เช่น ตัวอักเสบ ไปจนถึงขั้นรุนแรง เช่น ปอดบวม ซึ่งทำให้เสียชีวิตในประเทศอื่น ๆ รัฐบาลกลางได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 3,528 ล้านบาท) เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ตรวจสอบฝูงปศุสัตว์มากขึ้น และเพิ่มมาตรการควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเพื่อควบคุมการระบาด กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ได้จัดสรรงบประมาณแก่ฟาร์มที่พบโคนมติดเชื้อสูงสุดฟาร์มละ 1,500 เหรียญสหรัฐ (54,000 บาท) เพื่อจัดทำแผนควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพ และสูงสุดฟาร์มละ 2,000 เหรียญสหรัฐ (72,000 บาท) เพื่อให้สัตวแพทย์เก็บตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์เชื้อไวรัส H5N1 ขณะนี้ รัฐบาลกลางยังไม่มีแผนที่จะฉีดวัคซีนให้กับคนงานหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดโคนม แต่ได้เตรียมจัดหาผู้ผลิตวัคซีนไขหวัดนกจำนวน 4.8 ล้านโดสไว้แล้ว ซึ่งจะใช้เวลาในการผลิตราว 2 เดือน โดยจะรณรงค์ให้ฉีดวัคซีนหากพบการแพร่เชื้อจากสัตว์ไปสู่คนเพิ่มมากขึ้น พบหลักฐานการแพร่เชื้อจากคนสู่คน หรือพบผู้ติดเชื้อ H5N1 โดยไม่มีการเชื่อมโยงไปยังฟาร์มโคนม CDC (Centers for Disease Control and Prevention) และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขวางแผนที่จะเพิ่มการตรวจติดตามเฝ้าระวังการติดเชื้อไขหวัดนก H5N1 ในคน ซึ่งเป็นกรณีที่พบได้ยากตลอดหน้าร้อนนี้

ที่มา: [Bird flu found in Michigan dairy worker, second U.S. case in two months](#)

ฟลอริดาเป็นรัฐแรกที่แบนเนื้อสัตว์จากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อ

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2567 นาย Ron DeSantis ผู้ว่าการรัฐฟลอริดา ได้ลงนามในการกฎหมายฉบับแรกซึ่งห้ามผลิต จำหน่าย ครอบครองหรือเสนอขาย หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อในรัฐฟลอริดา ในงานแถลงข่าวในเขต (County) Hardee ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าเขตของรัฐที่มีการผลิตโคมากที่สุด ผู้ว่าการรัฐได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนับสนุนเศรษฐกิจและการเกษตรในพื้นที่ชนบท ขณะนี้จึงเป็นการต่อสู้กับแนวคิดสุดโต่งในการยกเลิกการผลิตเนื้อสัตว์ทั้งในสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก รัฐฟลอริดาจะยื่นหยัดเพื่อการเกษตรและอยู่เคียงข้างผู้เลี้ยงปศุสัตว์ เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์มีความสำคัญในฐานะกระดูกสันหลังของรัฐ สำคัญต่อวัฒนธรรมและเป็นมรดกของรัฐ กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นการประกาศให้เอาเนื้อสัตว์ปลอมที่ผลิตจากห้องแล็บไปไว้ที่อื่น โดยจะต้องไม่ให้มีสิ่งนี้ในรัฐฟลอริดา ผู้ร่วมดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ประกอบด้วย นาย Wilton Simpson กรรมการธิการด้านการเกษตร นาย Dale Carlton นายกษมาคมผู้เลี้ยงปศุสัตว์ของรัฐฟลอริดาที่เพิ่งได้รับการคัดเลือก นาย Pat Durden นายกษมาคมฯ คนปัจจุบัน และ สว. Jay Collins ทั้งนี้ นาย Wilton Simpson กล่าวในช่วงสุนทรพจน์ของเขาด้วยความมั่นใจทางอาหารก็คือความมั่นคงของประเทศชาติ แม้จะไม่เทียบเท่าความมั่นคงของชาติระดับสูงสุดก็ตาม แต่ถ้าไม่มีอาหารในซูเปอร์มาร์เก็ตแค่สัปดาห์เดียว ความวุ่นวายจะเกิดขึ้นได้ทั่วประเทศ อย่างนี้จะไม่ถือเป็นการมั่นคงของชาติได้อย่างไร เราตื่นขึ้นมาในตอนเช้าและครุ่นคิดทุกวันว่าจะมีอาหารที่ปลอดภัย ราคาไม่แพง และอุดมสมบูรณ์ในทุกที่ทั่วโลกได้อย่างไร ฟลอริดาจะร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการผลิตอาหารเหล่านั้น ทุกคนทำงานหนักเพื่อมอบเครื่องมือที่จำเป็นให้แก่เกษตรกรเพื่อให้สำเร็จตามที่คาดหวัง สมาคมฯ แสดงความชื่นชมต่อผู้ว่าการรัฐฯ และการลงนามในกฎหมายฉบับดังกล่าว ซึ่งถือเป็นการช่วยปกป้องผู้เลี้ยงปศุสัตว์ของรัฐฟลอริดา มีการถกเถียงกันอย่างตอเนื่องทั่วประเทศ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเซลล์เนื้อเยื่อ ปัจจุบันมีเพียงสหรัฐฯ และสิงคโปร์ที่อนุญาตให้มีการจำหน่ายเนื้อสัตว์ประเภทนี้ อิตาลีเป็นประเทศแรกในสหภาพยุโรปที่มีแบนเนื้อสัตว์ที่ได้จากห้องแล็บ โดยเป็นการตัดสินใจเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ที่ผ่านมา

ที่มา: [Florida Becomes First State to Ban the Sale of Lab-Grown Meat](#)

FDA ของสหรัฐฯ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสัตว์และสัตว์น้ำที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมทั้งหมด

องค์การอาหารและยาสหรัฐอเมริกา หรือ FDA (US Food and Drug Administration) จัดทำเอกสารแนวทางการดำเนินงานฉบับล่าสุด ระบุการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมสัตว์ที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม (Genetically Engineered Animals) ในสหรัฐฯ ทั้งหมด FDA ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ หรือ MOU ร่วมกับกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หรือ USDA (US Department of Agriculture) ซึ่งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลกระบวนการจูงใจเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมในสัตว์ โดย FDA จะเป็นหน่วยงานหลัก และให้หารือร่วมกับ USDA ในการกำหนดกฎระเบียบสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมในสัตว์ ภายใต้นโยบายปัจจุบันของสหรัฐฯ USDA มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลปศุสัตว์ส่วนใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยวัว สุกร และสัตว์ปีก ส่วน FDA มีหน้าที่กำกับดูแลสัตว์ชนิดอื่นที่เหลือเกือบทั้งหมด รวมทั้งสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง เมื่อมีการจัดทำโครงการพันธุวิศวกรรมใหม่สำหรับสัตว์ทั้ง 2 กลุ่ม MOU จึงกำหนดให้ FDA เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดกฎระเบียบสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ นวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพในสัตว์ได้มอบโอกาสอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนาสุขภาพมนุษย์และสัตว์ FDA จำเป็นต้องกำหนดกฎระเบียบให้เท่าทันต่อวิวัฒนาการของวิทยาศาสตร์ โดยให้ความสะดวกต่อนวัตกรรมแต่ในขณะเดียวกันต้องรับประกันความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ด้วย

การมอบหมายให้ FDA เป็นผู้กำกับดูแลสัตว์ที่ผ่านกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมเป็นนิมิตรหมายที่ดีต่อบริษัท AquaBounty Technologies ซึ่งเป็นบริษัทแรกที่จะได้รับอนุมัติให้จำหน่ายปลาที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมในสหรัฐฯ FDA ให้การรับรองผลิตภัณฑ์นี้เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2558 และ 2562 โดยได้ยกเลิกประกาศแจ้งเตือนการนำเข้า (Rapid Alert) เพื่อเปิดทางให้บริษัทเริ่มเลี้ยงและจำหน่ายปลาแซลมอนของตนในสหรัฐฯ ได้ แต่ผู้พิพากษามีคำสั่งเมื่อปี 2563 บังคับให้ FDA ประเมินการตัดสินใจของตนอีกครั้งเกี่ยวกับปลาแซลมอน AquaAdvantage ของบริษัท AquaBounty ซึ่งบริษัท AquaBounty ได้รับชัยชนะในที่สุด เมื่อปี 2565 FDA ได้ดำเนินการประเมินปลาแซลมอนที่ผ่านกระบวนการพันธุวิศวกรรมของบริษัท AquaBounty อีกรอบหลังจากถูกฟ้องร้องโดยหลายหน่วยงานและนำไปสู่คำสั่งศาลอีกครั้ง ซึ่ง FDA ก็ได้ให้การรับรองปลาแซลมอน AquaAdvantage อีกครั้งในปี 2566 เมื่อไม่นานมานี้ บริษัทประกาศดำเนินก่อสร้างฟาร์มปลาแซลมอน Pioneer แบบระบบปิด (Recirculating Aquaculture System - RAS) ในรัฐโอไฮโอ และประกาศขายฟาร์มที่ใช้ระบบ RAS เช่นเดียวกันในรัฐอินเดียนา ทั้งนี้ ในไตรมาสแรกของปี 2567 บริษัทประสบภาวะขาดทุนสะสมและมีเงินสดสำรองต่ำ บริษัทต้องกู้ยืมเงินเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนจำนวน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (360 ล้านบาท) โดยใช้ฟาร์มทั้ง 2 แห่งเป็นหลักประกัน หากสามารถขายฟาร์มในรัฐอินเดียนาได้ ก็จะมีเงินทุนมาช่วยก่อสร้างฟาร์มในรัฐโอไฮโอต่อไป

ที่มา: [US FDA clarifies it has full jurisdiction over GE animals, including fish](#)

นักวิจัยในรัฐนิวยอร์กพัฒนาวิธีตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาที่ง่ายและรวดเร็ว

นักวิจัยของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิวยอร์ก วิทยาเขต Albany (State University of New York at Albany) ได้รับงบประมาณจำนวน 611,000 เหรียญสหรัฐ (ราว 22 ล้านบาท) จากสถาบันอาหารและเกษตรแห่งชาติ (National Institute of Food and Agriculture) ของกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการพัฒนาวิธีตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาในอาหารที่สามารถทราบผลได้ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง โดยออกแบบให้เป็นวิธีที่ง่ายต่อการระบุเชื้อ ใช้การวัดสีเช่นเดียวกับการวัดระดับความเป็นกรดต่าง (pH) หรือการทดสอบหาเชื้อไวรัส COVID-19 แถบทดสอบเชื้อซาลโมเนลลาคะเปลี่ยนเป็นสีม่วงหากมีผลเป็นบวก และมีสีแดงหากผลเป็นลบ โครงการนี้เน้นการตรวจสอบเชื้อ *Salmonella enteritidis* และ *S. typhimurium* ซึ่งเป็นสายพันธุ์เชื้อก่อโรคที่พบในครึ่งหนึ่งของผู้ติดเชื้อในสหรัฐฯ หากโครงการนี้ประสบความสำเร็จ จะช่วยลดระยะเวลาในการตรวจสอบเชื้อซาลโมเนลลาในอาหารลงจากหลายวันเหลือเพียงหลายชั่วโมง ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำเนินมาตรการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อการป้องกันไม่ให้ผู้คนเกิดอาการเจ็บป่วยและสูญเสียรายได้ ทั้งนี้ การศึกษาวิจัยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่มีความไวสูงมาก ในการพัฒนาการตรวจหาเชื้อซาลโมเนลลาที่รวดเร็ว ง่ายตาย ใช้งานได้ทุกที่ และไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือชนิดพิเศษ

นอกจากจะเป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนแล้ว การระบาดของเชื้อซาลโมเนลลายังทำให้ห่วงโซ่อุปทานอาหารหยุดชะงัก นักวิจัยจึงใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้สามารถตรวจพบเชื้อซาลโมเนลลาได้ แต่เนิ่นและถูกต้องแม่นยำ ระบบนี้จะช่วยให้ผู้ใดก็ตามที่สงสัยว่ามีการติดเชื้อสามารถทดสอบตัวอย่างและได้รับผลที่ผ่านการตรวจทวนสอบความถูกต้องแล้วภายในระยะเวลา 6 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับในปัจจุบันที่ต้องใช้เวลาในการเพาะเชื้ออีกหลายวัน

นักวิจัยมีการพัฒนาวิธีทดสอบแนวใหม่โดยใช้นาโนเทคโนโลยีร่วมกับปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) แทนการใช้การเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ หรือวิเคราะห์ลำดับจีโนม (Genome sequencing) ซึ่งเป็นวิธีการตรวจหาเชื้อแบบดั้งเดิม ชุดทดสอบจะประกอบด้วยหลอดแก้วขนาดเล็กที่มีการเติมน้ำยาไว้วางหน้า ผู้ใช้เป็นผู้เติมตัวอย่างลงไปเพื่อก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมี และทดสอบว่ามีเชื้อซาลโมเนลลาอยู่หรือไม่ โดยดูได้จากสีในหลอดแก้วหรือจากแถบทดสอบ นอกจากนี้ นักวิจัยยังกำลังพัฒนาระบบวิเคราะห์ภาพที่ช่วยบูรณาการการเรียนรู้โดยใช้เครื่อง (Machine Learning) ในการแปรผลจากสีในแถบ Nanoarray Test Strip ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการแปลผลการทดสอบได้โดยอัตโนมัติ ทั้งนี้ หลักการดังกล่าวคล้ายกับชุดตรวจ COVID-19 บางชนิด ที่อนุญาตให้ถ่ายภาพแห่งตรวจเชื้อด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่และส่งให้กับนักวิเคราะห์ เพื่อรอรับผลยืนยันว่าผลเป็นบวกหรือลบ ระบบการวิเคราะห์ Nano-diagnostic ยังจะสามารถใช้เป็นตัวแบบในการตรวจสอบเชื้อก่อโรคที่นอกเหนือจากซาลโมเนลลาได้นับเป็นก้าวสำคัญในประเด็นด้านความปลอดภัยอาหาร

ที่มา: [New York researchers developing faster, easier Salmonella tests](#)